

JIRÁSEK, DIETL, PETR, FISCHER
**FILOZOFSKÁ
HISTORIE**

Z LISTOPADOVÝCH TRANSPARENTŮ OSTRAVSKÝCH STUDENTŮ

Listopad bílý – KSČ šílí!

Život se musí prožít a ne protrpět!

Jistým bodem počínaje není návratu. Toho bodu je třeba dosáhnout.

Franz Kafka

Pozor, už nechceme dozor!

Republiku si rozvracet nedáme – 40 let stačilo!

Pod vánoční stromeček – komunismu hrobeček!

Dřív byl Havel v cele, nyní bude v čele!

Ať žije Sovětský svaz a jeho slavná Rudá armáda, ale na svém území!

STÁTNI DIVADLO V OSTRAVĚ

VŠEM STUDENTŮM, KTEŘÍ TO V LISTOPADU ZAČALI

Alois Jirásek — Jaroslav Dietl — Zdeněk Petr — Ivo Fischer

Filozofská historie

Muzikál o dvou částech

Režie: Bedřich Jansa

Scéna a kostýmy: Alexander Babraj

Choreografie: Zdeněk Boubelík

Asistentka choreografa: Alice Kvasnicová

Korepetitoři: Jan Tomšíček a Zdeněk Stibor

Dramaturg: Ladislav Slíva

Vedoucí umělecko-technického provozu: ing. Ivan Bílek. Vedoucí scénické výroby: ing. Oto Gruszka. Vedoucí kostýmní výroby: Eliška Zapletalová. Mistrí jeviště: Jan Benek, Zdeněk Václavek. Mistr osvětlení: Oldřich Malý. Mistr elektroakustiky: Bořivoj Wojnar. Mistr vlásenkárny: Jindra Kučajová. Mistr rekvizitárny: Eva Wiesnerová. Mistr garderoby: Zlata Nezhybová.

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha.

Vavřena	Jiří Sedláček
Frybort	Tomáš Jirman
Špína	Zdeněk Kašpar
Zelenka	Pavel Juřica j. h. ^x Tomáš Kočko j. h. ^x Vlastimil Korec j. h. ^x
Lenka	Apolena Veldová
Márinka	Ingrid Fabiánová j. h.
Slečna Elis	Jana Lukešová
Roubínek	Stanislav Malý
Roubinková	Eva Kaplerová
Lotty, jejich dcera	Renata Truhlářová j. h. ^x
Rektor a První měšťan	Jan Filip
Biskupský komisař a Druhý měšťan	Jan Fišar
Páter German a Třetí měšťan	Arnošt Borovec
Profesor náboženství a Čtvrtý měšťan	Ivan Řehák
Kapelník, Hospodský a Policajt	Josef Haukvic j. h.
Studenti	Pavel Juřica j. h. ^x Tomáš Kočko j. h. ^x Vlastimil Korec j. h. ^x

^x — posluchači ostravské konzervatoře

Představení řídí: Marta Celárková

Text sleduje: Silvie Tittlerová

Premiéra 7. dubna 1990 v Divadle Zdeňka Nejedlého

Součástí premiéry je v 18.15 hod. vernisáž výstavy VÝTVARNÍCI

Z PODCHODU

— **připraveno ve spolupráci s katedrou výtvarné výchovy Pedagogické fakulty
v Ostravě**

VZPOMÍNÁNÍ

na tu dobu v sobě nese zvláštní pocity: v šedesátém sedmém roce, kdy naše Filozofská vznikala, táhl republikou již závan pozdějšího Pražského jara, ledy politické intolerance zvolna tály a v myslích se rodila naděje. Psal jsem texty do téhle komedie o dovolené na soutoku Nežárky a Nových řek, chodil jsem s blokem kolem vody ve slunci, které slibovalo lepší časy, a verše se řadily na papír téměř samy. Byla to skoro šťastná doba. Snad je to na těch textech znát.

Když se komedie začala zkoušet — někdy na jaře 68 — došlo v Divadle Rokoko k malé palácové revoluci. Hvězdy, z nichž každá už dávno byla vyhraněnou uměleckou osobností, cítily potřebu rozloučit se s divadlem, které je svým řádem svazovalo, a osamostatnit se. Marta Kubišová, Waldemar Matuška, Helena Vondráčková a Václav Neckář jednali v té věci s ředitelem Vostřelem a vypadalo to, že Filozofskou už ani nezačnou zkoušet. Bouchlo to právě ve chvíli, kdy se Zdeněk Petr chystal k první korepetici. Čtveřice už málem opouštěla jeviště s klavírem, když jim Zdeněk zahrál kvartet Tak tedy sbohem. Zpozorněli. A protože jsou všichni citliví a znamenití muzikanti, šli si ten čtyřhlas zkoušet a když se ve střední části ozval podmanivý a jímavý akord, který hladí po duši, dali své osobní problémy stranou a začali zkoušet s plným vědomím, že slouží dobré a správné věci.

Premiéra měla veliký úspěch, vyšly gramofonové desky, písničky se hrály v rozhlase i v televizi — až přišel 21. srpen.

A tady je druhá vzpomínka:

První představení po okupaci skončilo jako jednoznačná manifestace odporu proti násilí, smutku z tragédie, která nás potkala, ale i víry v budoucnost. Vzpomínám na to, jak publiku, hercům i zpěvákům tekly slzy po tvářích a jak Karel Štědrý řekl: „Teprve teď přesně víme, o čem to je a proč to vlastně hrajeme.“ A v tom to vězi: vědět proč. Paralela mezi studentskou revolucí před sto lety a tou nedávnou je jasná; ten příběh sahá z minulého století až do naší současnosti — v Litomyšli, Praze nebo Ostravě — a je živý všude tam, kde jsou srdce ochotna tu souvztažnost pochopit a vnímat.

Ivo Fischer

Představení Filozofské historie jsme hráli jako první v pohnutých posrpnových dnech 1968.

Něco tak fantastického už asi nezažiju, protože diváci nacházeli v každé replice přesně tu pravou míru odporu proti okupaci a každá replika byla odměněna bouřlivým potleskem.

Největším zážitkem byl kvartet Tak tedy sbohem, ve kterém se loučí dívky se studenty, odcházejícími na barikády. I on dostal po srpnu jiný smysl. Já osobně jsem člověk velmi senzitivní a tak jsem se ten večer držel „zuby nehty“. Když jsem slyšel, jak Martě zadrhává v hrdle a pak přestala Helena, otočil jsem se na Waldu. Tomu tekly slzy jako hrachy a to mi dodalo. Prostě jsme tenhle večer ten kvartet nedozpívali, ale o to větší potlesk jsme sklídili od diváků.

Vhodnější chvíli pro uvedení Filozofské historie jste si ani nemohli vybrat. Vždyť takových Vavřenů a Frybortů bylo 17. listopadu na Národní třídě tisíce. Jen Lenky a Márinky jsou už modernější a odvážnější a tentokrát tam byly s nimi. Asi to vždycky musí být ti mladí, kteří dostanou přes hlavu, aby se nám dospělým v ní teprve rozsvítilo.

(Z dopisu Karla Štědrého)

Program vydalo Státní divadlo v Ostravě, nositel Řádu práce. Ředitel divadla: PhDr. Dalibor Malina. Šéf činohry: Stanislav Šárský. Redakce programu: PhDr. Ladislav Slíva. Fotografie: Josef Hradil. Výtisk Polygrafický průmysl, státní podnik, Praha — Moravské tiskařské závody, sdružený podnik, Olomouc, závod Ostrava, provoz 21, Novinářská 7, R 2260. Cena programu 3 Kčs.

**VĚNOVÁNO
VŠEM
STUDENTŮM,
KTERÍ
TO ZAČALI!**

